U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D., JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D., JUDr. Marie Turkové a JUDr. Kateřiny Šimáčkové v právní věci žalobce: **K. I.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. 5. 2009, č. j. 60 Az 109/2007 – 28,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 31. 10. 2007, č. j. OAM-1-801/VL-20-05-2007, žalovaný neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou, již Krajský soud v Ostravě zamítl rozsudkem ze dne 19. 5. 2009, č. j. 60 Az 109/2007 - 28.

Žalobce (stěžovatel) podal dne 9. 6. 2009 proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost, v níž toliko v obecné rovině odkazoval na kasační důvody dle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. a současně navrhl, aby mu byl ustanoven zástupce z řad advokátů. Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti odkázal na správní spis a na své rozhodnutí, přičemž měl za to, že podaná kasační stížnost nesplňuje zákonem stanovené náležitosti a navíc stěžovatel není v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem. Žalovaný tedy navrhl odmítnutí kasační stížnosti pro její podstatné vady, případně zamítnutí pro nedůvodnost.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval tím, zda jsou v dané věci splněny podmínky řízení o kasační stížnosti. Podle § 35 odst. 8 věty první s. ř. s. navrhovateli, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv, může předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát. Krajský soud tedy vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě 14 dní od doručení

výzvy prokázal za účelem posouzení předpokladů pro osvobození od soudních poplatků své osobní, majetkové a výdělkové poměry, a to výzvou v albánském jazyce ze dne 19. 6. 2009, č. j. 60 Az 109/2007 - 42. Jak vyplývá ze soudního spisu, byla stěžovateli výzva nejprve doručována prostřednictvím provozovatele poštovních služeb na adresu Pobytového střediska Kostelec nad Orlicí. S ohledem na to, že stěžovatel nebyl v tomto místě zastižen a zásilku si nevyzvedl ani po jejím uložení u provozovatele poštovních služeb, byla mu výzva opakovaně doručována do vlastních rukou prostřednictvím provozovatele poštovních služeb na adresu J. 6/155, B., kterou stěžovatel uvedl v kasační stížnosti a v návrhu na ustanovení zástupce jako adresu svého pobytu a adresu pro doručování. Zásilku však dle sdělení provozovatele poštovních služeb nebylo možno stěžovateli na uvedené adrese doručit, proto byla vrácena krajskému soudu. Krajský soud poté zásilku uložil a v souladu s § 49 odst. 2 větou třetí o. s. ř. vyvěsil dne 20. 7. 2009 na úřední desce krajského soudu výzvu k vyzvednutí písemnosti s poučením, že v případě nevyzvednutí zásilky ve lhůtě deseti dnů od vyvěšení výzvy se bude považovat zásilka desátým dnem této lhůty za doručenou. Stěžovatel v určené lhůtě zásilku se shora uvedenou výzvou nevyzvedl, uplatnila se tedy zákonem stanovená fikce doručení dle § 49 odst. 4 věty první o. s. ř., podle níž se výzva považuje za doručenou posledním dnem lhůty stanovené k jejímu vyzvednutí, tj. v posuzovaném případě dne 30. 7. 2009. Krajským soudem stanovená lhůta k prokázání osobních, majetkových a výdělkových poměrů stěžovatele tedy marně uplynula dne 13. 8. 2009, neboť stěžovatel na tuto výzvu nikterak nereagoval.

Krajský soud následně usnesením ze dne 25. 8. 2009, č. j. 60 Az 109/2007 - 48, rozhodl tak, že stěžovateli zástupce z řad advokátů neustanovil s odůvodněním, že stěžovatel neosvědčil své majetkové poměry za účelem posouzení otázky, zda jsou u něj podmínky pro ustanovení zástupce splněny. Krajský soud zároveň v usnesení vyzval stěžovatele dle § 106 odst. 3 s. ř. s., aby si do jednoho měsíce od doručení usnesení zvolil advokáta a předložil plnou moc k zastupování, přičemž ho poučil o odmítnutí kasační stížnosti v případě, že nebude v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem. Jak vyplývá ze soudního spisu, dle sdělení provozovatele poštovních služeb nebylo možno usnesení na adresu uvedenou stěžovatelem v kasační stížnosti doručit a nebylo ani možno zde zanechat výzvu dle § 49 odst. 2 o. s. ř. Zásilka byla tedy vrácena zpět krajskému soudu, který vyvěsil na úřední desce soudu výzvu k jejímu vyzvednutí dne 8. 9. 2009, a to včetně poučení o následcích případného nevyzvednutí zásilky ve lhůtě deseti dnů od vyvěšení výzvy. Stěžovatel si v určené lhůtě usnesení nevyzvedl, je proto třeba konstatovat, že dne 18. 9. 2009 došlo v souladu s § 49 odst. 4 větou první o. s. ř. k náhradnímu doručení usnesení, jež tímto dnem nabylo dle § 54 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 55 odst. 5 s. ř. s. právní moci. Krajský soud po marném uplynutí měsíční lhůty k doložení plné moci předložil spis k rozhodnutí o kasační stížnosti Nejvyššímu správnímu soudu.

Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, ledaže má sám vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštního zákona vyžadováno pro výkon advokacie. Povinné zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti je tak jednou z nezbytných podmínek řízení. V případě, že stěžovatel nemá vyžadované právnické vzdělání, nedostatek zastoupení advokátem brání věcnému vyřízení kasační stížnosti (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2003, č. j. 2 Ads 29/2003 - 40, publikované pod č. 6/2003 Sb. NSS). Nejvyšší správní soud dospěl po

prostudování soudního spisu k závěru, že stěžovatel přes zmíněnou výzvu dosud neprokázal, že je v řízení o kasační stížnosti řádně zastoupen advokátem, ani neprokázal, že by měl odpovídající vysokoškolské právnické vzdělání. Jelikož nedošlo ani přes výzvu soudu k odstranění nedostatku této podmínky řízení a pro tento nedostatek nelze v řízení o kasační stížnosti pokračovat, rozhodl Nejvyšší správní soud na základě § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. o odmítnutí kasační stížnosti.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., z nichž vyplývá, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 10. března 2010

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu